

Ved graven

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Alle er velkommen til minnesamvær i Rolf's leilighet,
Gamle Drammensvei 44a på Stabekk, umiddebart
etter jordfestelsen på Steinskogen gravlund.*

Rolf Ragnar Johnsen

★ 2.3.1923 † 22.9.2022

*Haslum krematorium, lille kapell
torsdag 29. september 2022*

*Prest: Ruth Ingeborg Sveinslotter
Solist: Camilla Vist
Organist: Dina Førland*

WANG

NORGES ELDSTE BEGRAVELSESBYRÅ
En del av Fonusgruppen
wangbegravelse.no

Minneside

Orgelsolo
Ved Rondane (Edvard Grieg)

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

Kjære Gud, jeg har det godt. Takk for alt som jeg har fått!
Du er god. Du holder av meg. Takk at du går aldri fra meg!
Pass på liten og på stor! Gud bevare far og mor!
Og alle barn på jord. Amen.

Solosang
Jeg glemmer deg aldri (Arne Moslåtten / Aslug Haugen)

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelzers favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Solosang
Amazing Grace (John Newton)